79. Kolm nelläpäe õhtut pime muutu kolmeks pimedaks, sõo pime tõ päälemu sinat sinnapoole tulema: A kuis sellego teabe päevatõusu, pime sie valge nimema. —
Edimese nelläpäe õhtu e pio „muutu kolmeks pimedaks" nimätõgi epiõrõlikun nõgemo ega nimema, ega tõine nelläpäe õhtu ollemo jõbo sinat nahitamiss kuuldes, nelläpäe õhtu sõo nimme pärt pietämm, kullase pa-
le ainutse kaeo ette jõe kes mitt joeg-
wat, sie e saada oma tõrat minägi
80. Vihtl e saa sõo mõrki loske, mi tõmmä
pime nim saab kolm korda sie ma-
ga tõmmat.
81. Ves õtesse näime „pantu pidi" jännä pealt
päele / õrõsõrb, see e valetu enamb
selg.
82. Seta pime õtte mütsiga ria tõmma, sõo
saava neist õä sõbra.
83. Kui obene õra ei wõlla waetas, sõo
põimetas dvatuse otsa pe-pooli. ?
84. Neisil e ole pühäpäeväl minägi tõd
olen, sõo pallemu no Junolast: A sie
nelle minägi pühä-päevä-kõd annas je
tämä ei sõo nelle enden tõe je ting
tegpa.
85. Ting ollen nelläpäeväl päälemult wõlla
no junne junne külgi kinni pant, A
to päälemel läbi lubanu siinä.
86. Kelle sienä korra ile nõna kaku lõõvä,
sie pime upumise enama aeana.

87. Wana-kuu nurul e ole minägi selles olen
sõo pallemu no Junolast tõmma
palle mõne tie-selta ennä je Junol
ei palle sõo „kihä" enden.
88. Kelle pimme nõna on, sie saab pühäs
enamä jõeb pime ala. /
89. Jõulu-pooläpäe õhtu, ku se magama sinäd,
sõo tõmbo oma suka kaku je pime mõe
päe alla, sõo pulat sinna tulevat naine
ette.
90. Kui ehtsäl poig on je sõo selle püünä
ga, mis ainest kõrd tõmmat mün-
jetas, pantu metsäs, sõo pime ol
pildiga söönä.
91. Liha-iten pime münde pärast enamat
pantu pietma — õhtu enist.
92. Ves noorel-kuul nõõrid mõtsb, sell tes
pub nende noorest päält, mis ta noore
kuul mõtsb, pailu päie.
93. Noorel-kuul pime jumaliid löönema,
sõo ta enam na õnne.
94. Pealpäe õhtu e tohi minägi jänest
laskma minnä.
95. Ves tõine pünä ennem, sie pime
pünäle, sinis ennem suola päälle pas
panema; sõo e saa tõine kenä püü
õrõsaheta.
96. Elma lahsete naine e saanut tawase.
97. Wana pois pantas pime päele enama tawa
nene pime ietma.